

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

18. září 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Letecká doprava — Společná pravidla pro provozování leteckých služeb v Evropské unii — Nařízení (ES) č. 1008/2008 — Volná tvorba cen — Odbavení zavazadel — Příplatek — Pojem ‚letecké tarify‘ — Ochrana spotřebitelů — Uložení pokuty dopravci z důvodu zneužívající smluvní klauzule — Pravidlo vnitrostátního práva, podle kterého musí být přeprava cestujícího a odbavení zavazadla zahrnuty v základní ceně letenky — Slučitelnost s unijním právem“

Ve věci C-487/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (Španělsko) ze dne 23. října 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 2. listopadu 2012, v řízení

Vueling Airlines SA

proti

Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, A. Rosas (zpravodaj), D. Šváby a C. Vajda, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. ledna 2014,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Vueling Airlines SA J. M. Rodríguez Cárcamem a B. García Gómezem, advokáty,
- za Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia O. Peñas Gonzálezem a I. Torralba Mena,
- za španělskou vládu A. Rubio Gonzálezem a S. Centeno Huerta, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi J. Riusem a N. Yerrell, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. ledna 2014,

* Jednací jazyk: španělština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 22 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, s. 3).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Vueling Airlines SA (dále jen „Vueling Airlines“) a Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia (galicijský Spotřebitelský institut regionální vlády Galicie, dále jen „Instituto Galego de Consumo“), v němž jde o to, že Instituto Galego de Consumo uložil společnosti Vueling Airlines pokutu za obsah jejich smluv o letecké dopravě.

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 3 Úmluva o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, jež byla uzavřena v Montrealu dne 28. května 1999, byla podepsána Evropským společenstvím dne 9. prosince 1999 a schválena jeho jménem rozhodnutím Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001 (Úř. věst. L 194, s. 38; Zvl. vyd. 07/05, s. 491, dále jen „Montrealská úmluva“).
- 4 Články 17 až 37 Montrealské úmluvy tvoří její kapitolu III, která je nadepsána „Odpovědnost dopravce a rozsah náhrad škody“.
- 5 Článek 17 této úmluvy, nadepsaný „[...] škoda na zavazadlech“, uvádí:

„[...]“

2. Dopravce odpovídá za škody vzniklé zničením, ztrátou nebo poškozením zavazadel podaných k přepravě [odbavených zavazadel], pouze pokud událost, která způsobila zničení, ztrátu nebo poškození, nastala na palubě letadla nebo v době, kdy bylo zavazadlo podané k přepravě [odbavené zavazadlo] v péči dopravce. Dopravce však neodpovídá za rozsah škody, která vznikla v důsledku skryté závady, vlastnosti nebo vady zavazadla. Za zavazadla nepodaná k přepravě [neodbavená zavazadla] včetně osobních věcí odpovídá dopravce pouze tehdy, pokud k poškození došlo jeho chybou nebo chybou jeho zaměstnanců nebo zprostředkovatelů.

3. Pokud dopravce přizná ztrátu podaného zavazadla [odbaveného zavazadla] nebo pokud podané zavazadlo [odbavené zavazadlo] nedorazí 21 dní po datu, kdy mělo dorazit, cestující je oprávněn uplatnit proti dopravci práva, která má na základě přepravní smlouvy.

4. Pokud není uvedeno jinak, pojem ‚zavazadlo‘ používaný v této úmluvě znamená podané i nepodané [odbavené i neodbavené] zavazadlo.“

Unijní právo

- 6 Nařízení č. 1008/2008 bylo přijato na základě čl. 80 odst. 2 ES, který odpovídá čl. 100 odst. 2 SFEU, jež spadá pod hlavu VI Smlouvy o FEU, nadepsanou „Doprava“, a jež umožňuje přijetí vhodných ustanovení, pokud jde mimo jiné o leteckou dopravu. Toto nařízení je přepracováním několika nařízení, mezi něž patří nařízení Rady (EHS) č. 2409/92 ze dne 23. července 1992 o tarifech a sazbách za letecké služby (Úř. věst. L 240, s. 15; Zvl. vyd. 07/01, s. 427).

7 Bod 16 odůvodnění nařízení č. 1008/2008 uvádí:

„Zákazníci by měli mít možnost účinně srovnávat ceny leteckých služeb různých leteckých společností. Proto by vždy měla být udávána konečná cena, kterou má zákazník za letecké služby ze Společenství zaplatit, včetně všech daní a poplatků. [...]“

8 Článek 1 tohoto nařízení, který je nadepsaný „Předmět“ a je součástí kapitoly I, nadepsané „Obecná ustanovení“, v odstavci 1 uvádí:

„Toto nařízení upravuje [...] stanovování cen leteckých služeb uvnitř Společenství.“

9 Článek 2 uvedeného nařízení, nadepsaný „Definice“, je součástí též kapitoly a stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[...]

4) ‚leteckou službou‘ let nebo soubor letů za účelem přepravy cestujících, nákladu nebo poštovních zásilek za úplatu;

[...]

13) ‚leteckou službou uvnitř Společenství‘ letecká služba provozovaná ve Společenství;

[...]

15) ‚prodejem samotných míst‘ prodej míst v letadle bez dalších služeb, jako je například ubytování, přímo veřejnosti leteckým dopravcem nebo jeho pověřeným zástupcem nebo nájemcem;

[...]

18) ‚leteckými tarify‘ ceny vyjádřené v eurech nebo v národní měně, které se platí leteckým dopravcům, jejich zástupcům nebo jiným prodejčům letenek za přepravu cestujících a jakékoliv podmínky pro použití těchto cen, včetně odměn a podmínek nabízených zástupcům a jiným pomocným službám;

19) ‚leteckými sazbami‘ ceny vyjádřené v eurech nebo v národní měně placené za přepravu nákladu a podmínky pro použití těchto cen, včetně odměn a podmínek nabízených zástupcům a jiným pomocným službám;

[...]“

10 Článek 22 nařízení č. 1008/2008, nadepsaný „Volná tvorba cen“, je součástí kapitoly IV tohoto nařízení, nadepsané „Ustanovení o stanovování cen“, a v odstavci 1 uvádí:

„Aniž je dotčen čl. 16 odst. 1 [, nadepsaný ‚Obecné zásady pro závazky veřejné služby‘], stanovují letečtí dopravci Společenství a na základě vzájemnosti letečtí dopravci třetích zemí letecké tarify a letecké sazby pro letecké služby uvnitř Společenství volně.“

- 11 Článek 23 tohoto nařízení, nadepsaný „Informace a zákaz diskriminace“, je součástí téže kapitoly a v odstavci 1 stanoví:

„Letecké tarify a letecké sazby za letecké služby z letiště nacházejícího se na území členského státu, na něž se vztahuje Smlouva, které jsou dostupné veřejnosti, musí obsahovat při nabídce nebo zveřejnění v jakékoliv podobě, včetně prostřednictvím internetu, použitelné podmínky. Konečná cena, jež má být zaplacená, musí být vždy uvedena a zahrnuje použitelný letecký tarif nebo leteckou sazbu, jakož i všechny uplatnitelné daně, poplatky, přírážky a platby, jež jsou nevyhnutelné a předpokládané v okamžiku zveřejnění. Kromě konečné ceny se uvedou alespoň tyto údaje:

- a) letecký tarif nebo letecká sazba;
- b) daně;
- c) letištní poplatky a
- d) další poplatky, přírážky nebo platby, jež souvisí například s bezpečností nebo palivem,

pokud položky uvedené v písmenech b), c) a d) byly připočteny k leteckému tarifu nebo letecké sazbě. Volitelné příplatky se sdělují jasným, průhledným a jednoznačným způsobem na počátku každé rezervace a cestující je přijímají na základě projevu vůle.

[...]

Španělské právo

- 12 Článek 97 zákona 48/1960 o letecké dopravě (Ley 48/1960 sobre Navegación Aérea) ze dne 21. července 1960 (BOE č. 176 ze dne 23. července 1960, s. 10291), ve znění zákona 1/2011, který zavádí státní bezpečnostní program pro civilní letectví a kterým se mění zákon 21/2003 o bezpečnosti letectví ze dne 7. července (Ley 1/2011 por la que se establece el Programa Estatal de Seguridad Operacional para la Aviación Civil y se modifica la Ley 21/2003, de 7 de julio, de Seguridad Aérea), ze dne 4. března 2011 (BOE č. 55 ze dne 5. března 2011, s. 24995, dále jen „LNA“), uvádí:

„Dopravce je povinen přepravit za cenu letenky cestujícího a jeho zavazadla v rámci hmotnostních limitů stanovených v předpisech, a to nezávisle na jejich počtu a objemu.

Nadváha zavazadla je předmětem zvláštního ustanovení.

Za tímto účelem nejsou za zavazadla považovány předměty a příruční zavazadla, která si cestující ponechává u sebe. Dopravce je povinen přepravit zdarma v kabině letadla jakožto příruční zavazadlo předměty a zavazadla, které si cestující ponechává u sebe, a to včetně zboží zakoupeného v letištních obchodech. Naložení těchto předmětů nebo zavazadel lze odmítnout pouze z důvodů bezpečnosti, váhy nebo velikosti předmětu ve vztahu k vlastnostem letadla.“

- 13 Článek 82 kodifikovaného znění obecného zákona o ochraně spotřebitelů a uživatelů a souvisejících zákonů, které bylo přijato v královském legislativním nařízení 1/2007 (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores

y Usuarios y otras leyes complementarias), ze dne 16. listopadu 2007 (BOE č. 287 ze dne 30. listopadu 2007, s. 49181, dále jen „zákon o ochraně spotřebitelů“), jenž je nadepsaný „Pojem zneužívajících klauzulí“, uvádí:

„1. Za zneužívající se považují všechny smluvní klauzule, které nebyly individuálně sjednány, a veškeré praktiky, které nebyly výslovně schváleny, jestliže v rozporu s požadavkem dobré víry způsobují v neprospěch spotřebitele a uživatele významnou nerovnováhu v právech a povinnostech, které pro strany vyplývají z dané smlouvy.

[...]

4. Za zneužívající se bez ohledu na ustanovení obsažená v předchozích odstavcích považují v každém případě takové klauzule, které v souladu s ustanoveními článků 85 až 90:

[...]

- b. omezují práva spotřebitelů a uživatelů,
- c. mají za následek nedostatek vzájemnosti ve smlouvě.

[...]“

- 14 Článek 86 zákona o ochraně spotřebitelů, nadepsaný „Zneužívající klauzule, které omezují základní práva spotřebitele a uživatele“, stanoví:

„V každém případě jsou zneužívající klauzule, které omezují práva spotřebitele a uživatele, jež jim přiznávají dispozitivní nebo kogentní právní pravidla, nebo je těchto práv zbavují, a zejména ustanovení, která stanoví:

[...]

- 7. uložení jakéhokoli vzdání se nebo jakéhokoli omezení, pokud jde o práva spotřebitele a uživatele.“

- 15 Článek 87 tohoto zákona, nadepsaný „Zneužívající klauzule z důvodu nedostatku vzájemnosti“, uvádí:

„Za zneužívající se považují klauzule, které mají v rozporu s dobrou vírou za následek nedostatek vzájemnosti ve smlouvě v neprospěch spotřebitele a uživatele, a zejména:

[...]

- 6. Ustanovení, která zavádí závažné nebo nepřiměřené překážky výkonu práv, která jsou spotřebitelům a uživatelům přiznána ve smlouvě, zejména ve smlouvách týkajících se opakované či nepřetržitě poskytovaných služeb nebo dodávaných výrobků, stanoví nepřiměřeně dlouhé lhůty, ruší či zavádí různá omezení, která vylučují nebo ztěžují výkon práva spotřebitele a uživatele vypovědět tyto smlouvy a brání výkonu tohoto práva prostřednictvím smluveného postupu, jak je tomu v případě klauzulí, které stanoví jiné náležitosti než pro uzavření smlouvy, nebo ztrátu předem zaplacených částek, placení částek za služby, které ve skutečnosti nebyly poskytnuty, možnost podniku jednostranně vykonat smluvně sjednaná sankční ustanovení či náhradu škody, která neodpovídá skutečně způsobeným škodám.“

- 16 Článek 89 zákona o ochraně spotřebitelů, nadepsaný „Zneužívající klauzule, které mají vliv na uzavření a plnění smlouvy“, uvádí:

„Za zneužívající klauzule se v každém případě považují:

[...]

5. Zvýšení cen za vedlejší služby, platby, odklady, přírážky, náhrady škody či pokuty, které neodpovídají doplňkovým službám, jež mohou být v každém případě přijaty či odmítnuty a které jsou vyjádřeny dostatečně jasně nebo odděleně.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 17 V srpnu 2010 si Arias Villegas koupila na internetu letenky u letecké společnosti Vueling Airlines. Jednalo se o čtyři zpáteční letenky, které jí umožňovaly cestovat s třemi dalšími osobami mezi městy La Coruña (Španělsko) a Amsterdam (Nizozemsko), přičemž příslušné lety byly naplánovány na 18. a 23. října 2010. Vzhledem k tomu, že Arias Villegas odbavila celkově dvě zavazadla pro čtyři dotyčné cestující, Vueling Airlines zvýšila základní cenu letenek, která činila 241,48 eura, o 40 eur, tedy o deset eur za zavazadlo a za let.
- 18 Po návratu z dané cesty podala Arias Villegas k obecnímu úřadu v Ourense stížnost na Vueling Airlines, ve které této letecké společnosti vytýkala, že dotyčná smlouva o letecké dopravě obsahuje zneužívající klauzuli. Podle Arias Villegas je tato klauzule neslučitelná s použitelným španělským právem, které cestujícímu v letecké dopravě přiznává právo na odbavení zavazadla bez dodatečných nákladů. Tato stížnost byla předána Instituto Galego de Consumo, jenž proti Vueling Airlines zahájil sankční řízení, ve kterém byla této společnosti uložena pokuta ve výši 3 000 eur. Tato sankce je odůvodněna porušením článku 97 LNA a porušením řady ustanovení španělské právní úpravy týkající se ochrany spotřebitelů, zejména článků 82, 86, 87 a 89 zákona o ochraně spotřebitelů.
- 19 Vueling Airlines nejprve podala proti uvedené sankci neúspěšné správní odvolání a poté se obrátila na Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (správní soud č. 1 v Ourense). Před tímto soudem tvrdí, že právo Evropské unie, zejména článek 22 nařízení č. 1008/2008, stanoví zásadu volné tvorby cen, podle které mohou letečtí dopravci stanovit základní cenu letenek, která nezahrnuje odbavení zavazadel, a následně tuto cenu zvýšit v případě, že si zákazník přeje takové odbavení zavazadel provést. Instituto Galego de Consumo naopak tvrdí, že unijní právní úprava týkající se volné tvorby cen letecké dopravy nebrání ustanovením španělského práva, která stanovením obsahu smlouvy o letecké dopravě přiznávají cestujícím právo automaticky zahrnout do přepravní služby odbavení zavazadla, které má určité vlastnosti.
- 20 Předkládající soud má za to, že španělské právo jasně přiznává spotřebiteli právo odbavit v každém případě zavazadlo, které má určité vlastnosti, a to bez navýšení základní ceny letenky. Takové právo je podle jeho názoru logickým a rozumným opatřením na ochranu spotřebitele, které se týká samotné důstojnosti cestujícího. Vzhledem k tomu, že toto právo je v zákonné definici smlouvy o letecké přepravě zahrnuto mezi službami, které obecně musí zajistit všechny společnosti věnující se této činnosti, není v rozporu se zásadou volnosti při stanovování leteckých tarifů.
- 21 Předkládající soud v tomto ohledu poznamenává, že cestujícímu přísluší rozhodnout, zda si přeje odbavit zavazadlo, či nikoliv, a že přeprava odbaveného zavazadla má rovněž vliv na náklady na palivo a řízení letu. Totéž platí i pro konkrétní hmotnost cestujícího nebo používání toalet v letadle během letu, ale letecké společnosti nicméně nemohou navýšit základní cenu letenky v závislosti na těchto faktorech, neboť taková praxe se podle uvedeného soudu dotýká důstojnosti cestujícího a zasahuje do jeho práva jakožto spotřebitele.

- 22 Daný soud uvádí, že v projednávaném případě zaujala Arias Villegas nízká cena letenky uvedená na internetových stránkách společnosti Vueling Airlines. Během nákupu letenky zjistila, že uvedená cena nezahrnuje možnost odbavit zavazadlo, přestože plánovaná cesta logicky takové odbavení vyžadovala. Podle předkládajícího soudu tak byl spotřebitel nucen nejen se vzdát práva odbavit jedno zavazadlo na cestujícího, které přiznává španělské právo, ale rovněž musel zaplatit dodatečný poplatek za odbavení zavazadel, který nebyl předem uveden na internetových stránkách dotyčné letecké společnosti.
- 23 Za těchto podmínek se Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 22 odst. 1 nařízení [č. 1008/2008] vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu pravidlu (článek 97 [LNA]), které společností zajišťujícím osobní leteckou dopravu ukládá povinnost přiznat v každém případě cestujícím právo na odbavení zavazadla bez dodatečných nákladů či navýšení dohodnuté základní ceny letenky?“

K předběžné otázce

- 24 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 22 odst. 1 nařízení č. 1008/2008 brání pravidlu vnitrostátního práva, které leteckým dopravcům ukládá povinnost přepravit za všech okolností za cenu letenky nejen cestujícího, ale i jeho odbavená zavazadla, pokud tato zavazadla splňují určité požadavky týkající se mimo jiné jejich váhy, aniž lze za přepravu takových zavazadel požadovat jakýkoli příplatek.
- 25 Úvodem je třeba poznamenat, že španělská vláda v písemném vyjádření i na jednání před Soudním dvorem uvedla, že předkládající soud vykládá vnitrostátní právní předpisy dotčené v původním řízení nesprávným způsobem. Podle této vlády se tyto právní předpisy týkají obsahu smlouvy o letecké dopravě a stanoví mimo jiné povinnost leteckých společností zajistit přepravu zavazadel cestujících. Toto ustanovení tak podle jejího názoru neupravuje cenu letenky a v žádném případě neukládá leteckým společnostem povinnost přepravovat odbavená zavazadla zdarma.
- 26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci řízení o předběžné otázce Soudnímu dvoru nepřisluší, aby se vyjadřoval k výkladu vnitrostátních ustanovení, ani aby posuzoval, zda jejich výklad, který poskytuje předkládající soud, je správný (viz zejména rozsudky Corsten, C-58/98, EU:C:2000:527, bod 24; Dynamic Medien, C-244/06, EU:C:2008:85, bod 19; Angelidaki a další, C-378/07 až C-380/07, EU:C:2009:250, bod 48, a Samba Diouf, C-69/10, EU:C:2011:524, bod 59).
- 27 Za těchto podmínek je třeba zkoumat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě předpokladu předkládajícího soudu, že právní úprava dotčená v původním řízení ukládá leteckým dopravcům povinnost přepravit za všech okolností za cenu letenky odbavená zavazadla cestujících, pokud tato zavazadla splňují určité požadavky týkající se mimo jiné jejich váhy, aniž lze za tuto přepravu požadovat jakýkoli příplatek.
- 28 Je třeba připomenout, že nařízení č. 1008/2008 upravuje mimo jiné stanovování cen leteckých služeb provozovaných v rámci Unie. Článek 22 odst. 1 tohoto nařízení v tomto ohledu stanoví, že letečtí dopravci stanovují volně „letecké tarify“, které jsou v čl. 2 v bodě 18 tohoto nařízení definovány v tom smyslu, že se jimi rozumí mimo jiné ceny, které se platí leteckým dopravcům za přepravu cestujících, a jakékoliv podmínky pro použití těchto cen. Uvedené nařízení č. 1008/2008 tedy výslovně stanoví volnou tvorbu cen, pokud jde o přepravu cestujících, avšak výslovně neupravuje stanovování cen za přepravu jejich odbavených zavazadel.
- 29 Pokud jde přitom o výraz „letecké tarify“, který je uvedený v čl. 2 bodě 18 nařízení č. 1008/2008, je nutno konstatovat, že mezi jazykovými verzemi tohoto ustanovení existuje určitý rozdíl. I když jsou stejně jako ve francouzském znění („tarifs des passagers“) použity „ceny za přepravu cestujících“ mimo jiné ve švédském znění („passagerarpriser“), ve španělském („tarifas aéreas“) a anglickém znění („air

fares“) jsou uvedeny „letecké tarify“, v německém („Flugpreise“) a finském znění („lentohinnat“) „ceny letů“ a dále např. v dánském („flybilletpriser“) a estonském znění („piletihinnad“) uvedeného nařízení jsou uvedeny i „ceny letenek“.

- 30 V tomto ohledu je třeba připomenout ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle které nezbytnost jednotného použití, a tedy i jednotného výkladu ustanovení unijního práva vylučuje, aby byl v případě pochybností text ustanovení posuzován izolovaně v jedné ze svých verzí, ale vyžaduje naopak, aby byl vykládán a uplatňován ve světle svého znění v ostatních úředních jazycích (viz zejména rozsudky Stauder, 29/69, EU:C:1969:57, bod 3; EMU Tabac a další, C-296/95, EU:C:1998:152, bod 36, a Profisa, C-63/06, EU:C:2007:233, bod 13).
- 31 V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního textu musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (viz zejména rozsudky Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172, bod 14; Itálie v. Komise, C-482/98, EU:C:2000:672, bod 49, jakož i Eleftheri tileorasi a Giannikos, C-52/10, EU:C:2011:374, bod 24).
- 32 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že v kapitole IV nařízení č. 1008/2008, která obsahuje ustanovení o stanovování cen, je čl. 22 odst. 1, jenž se týká volné tvorby cen, doplněn článkem 23 odst. 1, jehož cílem je zajistit informovanost a transparentnost, pokud jde o ceny za letecké služby z letiště nacházejícího se na území členského státu, a který tudíž přispívá k zajištění ochrany zákazníka využívajícího tyto služby (v tomto smyslu viz rozsudek ebookers.com Deutschland, C-112/11, EU:C:2012:487, bod 13). V tomto ohledu posledně uvedené ustanovení stanoví povinnosti poskytnout informace a zajistit transparentnost, pokud jde zejména o podmínky použitelné na letecké tarify, konečnou cenu, jež má být zaplacená, letecký tarif a nevyhnutelné a předpokládané složky ceny, které se k němu přičítají, jakož i volitelné příplatky související se službami, které doplňují samotnou leteckou službu.
- 33 Bez ohledu na skutečnost, že se čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1008/2008 výslovně netýká stanovování cen za přepravu zavazadel, je třeba mít za to, že povinnosti stanovené v tomto ustanovení se vztahují rovněž na stanovování těchto cen, a to zejména s ohledem na cíl uvedený v bodě 16 odůvodnění tohoto nařízení, kterým je účinné srovnání cen leteckých služeb.
- 34 Jak mimoto zdůraznil generální advokát zejména v bodě 46 svého stanoviska, je třeba uvést, že příplatek související s odbavením zavazadla je podmínkou pro použití ceny, jež má být zaplacená leteckému dopravci za přepravu cestujících, ve smyslu čl. 2 bodu 18 nařízení č. 1008/2008.
- 35 V důsledku toho je třeba mít za to, že nařízení č. 1008/2008 se vztahuje na stanovování cen za přepravu zavazadel.
- 36 Pokud jde o způsob, jakým musí být tyto ceny stanoveny, čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1008/2008 mimo jiné vyžaduje, aby nevyhnutelné a předpokládané položky ceny letecké služby byly vždy uvedeny jako složky konečné ceny, jež má být zaplacená, a aby příplatky za službu, která není povinná ani nezbytná pro samotnou leteckou službu, byly jasným, průhledným a jednoznačným způsobem sděleny na počátku rezervace a byly zákazníkem přijaty na základě projevu vůle (v tomto smyslu viz rozsudek ebookers.com Deutschland, EU:C:2012:487, bod 14).
- 37 Za účelem odpovědi na otázku, zda nařízení č. 1008/2008 umožňuje uložit zaplacení samostatné ceny za přepravu odbavených zavazadel, je tak třeba určit, zda cena, jež má být zaplacená za přepravu takových zavazadel, je nevyhnutelnou a předpokládanou složkou ceny letecké služby, nebo zda představuje volitelný příplatek za doplňkovou službu.
- 38 V tomto ohledu bylo tradiční obchodní praktikou leteckých společností, že umožňovaly cestujícím odbavit zavazadla bez dodatečných poplatků. Avšak vzhledem k tomu, že obchodní modely leteckých společností prošly se stále rozšířenějším využíváním letecké dopravy značným vývojem, je třeba

konstatovat, že v současnosti obchodní model některých společností spočívá v nabízení leteckých služeb za nejnižší cenu. Za těchto podmínek mají náklady související s přepravou zavazadel jakožto složky ceny takové služby relativně větší význam než dříve, a dotyční letečtí dopravci tudíž mohou požadovat zaplacení příplatku za tuto službu. Kromě toho nelze vyloučit, že někteří cestující v letecké dopravě raději cestují bez odbaveného zavazadla, je-li v takovém případě snížena cena jejich letenky.

- 39 S ohledem na tyto úvahy je třeba mít za to, že cena, jež má být zaplacena za přepravu odbavených zavazadel cestujících v letecké dopravě, může představovat volitelný příplatek ve smyslu čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1008/2008, neboť takovou službu nelze považovat za povinnou nebo nezbytnou pro přepravu těchto cestujících.
- 40 Pokud jde naproti tomu o neodbavená zavazadla, tedy příruční zavazadla, je třeba za účelem poskytnutí úplné odpovědi předkládajícímu soudu uvést, že na tyto zavazadla je v zásadě nutno nahlížet jako na nezbytný prvek přepravy cestujících, a že za jejich přepravu tedy nelze požadovat příplatek, pokud taková zavazadla splňují přiměřené požadavky na váhu a rozměry a vyhovují bezpečnostním požadavkům.
- 41 Je totiž třeba připomenout, jak učinil generální advokát v bodech 54 a 55 svého stanoviska, rozdíly existující mezi vlastnostmi služby spočívající v přepravě odbavených zavazadel a vlastnostmi služby spočívající v přepravě příručních zavazadel. Jsou-li odbavená zavazadla svěřena leteckému dopravci, tento zajišťuje jejich nakládání a dohled nad nimi, což mu může způsobit dodatečné náklady. Tak tomu však není v případě přepravy neodbavených zavazadel, zejména osobních věcí, které si cestující ponechává u sebe.
- 42 Tento rozdíl mezi přepravou odbavených zavazadel a přepravou příručních zavazadel je kromě toho zohledněn v právní úpravě týkající se odpovědnosti leteckého dopravce za poškození zavazadel, jak vyplývá z ustanovení Montrealské úmluvy, jejíž je Unie smluvní stranou. Podle čl. 17 odst. 2 této úmluvy letecký dopravce odpovídá za poškození odbavených zavazadel, pokud událost, která způsobila toto poškození, nastala na palubě letadla nebo v době, kdy byla uvedena zavazadla v péči dopravce, zatímco pokud jde o neodbavená zavazadla, dopravce je odpovědný pouze tehdy, pokud k poškození došlo jeho chybou nebo chybou jeho zaměstnanců nebo zprostředkovatelů.
- 43 Pokud jde o takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, která leteckým dopravcům ukládá povinnost přepravit za všech okolností za cenu letenky nejen cestujícího, ale i jeho odbavená zavazadla, pokud tato zavazadla splňují určité požadavky týkající se mimo jiné jejich váhy, aniž lze za přepravu takových zavazadel požadovat jakýkoli příplatek, je třeba konstatovat, že taková právní úprava leteckým dopravcům zjevně neumožňuje účtovat samostatně takový příplatek za přepravu odbavených zavazadel, a tedy volně stanovit cenu za přepravu cestujících.
- 44 V tomto ohledu je třeba uvést, že aniž je dotčeno uplatnění zejména pravidel stanovených v oblasti ochrany spotřebitelů (v tomto smyslu viz rozsudek *ebookers.com Deutschland*, EU:C:2012:487, bod 17), unijní právo nebrání tomu, aby členské státy upravovaly aspekty týkající se smlouvy o letecké dopravě zejména s cílem chránit spotřebitele proti zneužívajícím praktikám. Taková vnitrostátní právní úprava však nemůže zpochybnit ustanovení nařízení č. 1008/2008 o stanovování cen.
- 45 Vnitrostátní právní úprava, která vyžaduje, aby byla cena, jež má být zaplacena za přepravu odbavených zavazadel, za všech okolností zahrnuta v základní ceně letenky, přitom zakazuje jakékoli stanovení odlišné ceny za přepravní doklad, který zahrnuje právo odbavit zavazadla, a přepravní doklad, který takovou možnost nenabízí. Je tudíž v rozporu nejen s právem leteckých dopravců volně stanovit cenu, jež má být zaplacena za přepravu cestujících, jakož i podmínky pro použití těchto cen v souladu s čl. 2 bodem 18 a čl. 22 odst. 1 nařízení č. 1008/2008, ale může rovněž zpochybnit zejména cíl sledovaný tímto nařízením, který spočívá v umožnění účinného srovnání takových cen, neboť letečtí dopravci

dotčení takovou vnitrostátní právní úpravou nejsou oprávněni uvádět samostatnou cenu za službu spočívající v přepravě odbavených zavazadel, zatímco letecké společnosti, na které se vztahuje právní úprava jiného členského státu, tak činit mohou.

- 46 Vzhledem k tomu, že dosažení cíle spočívajícího v umožnění účinného srovnání cen leteckých služeb předpokládá striktní dodržování požadavků stanovených v čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1008/2008, je třeba dále připomenout, že pokud jde o účinné dodržování povinností poskytovat informace a zajišťovat transparentnost, které má Vueling Airlines na základě tohoto ustanovení, vnitrostátním orgánům přísluší případně ověřit, zda jsou tyto povinnosti splněny.
- 47 Konečně předkládajícímu soudu přísluší, aby v co největším možném rozsahu vykládal vnitrostátní právní úpravu, kterou musí uplatnit, v souladu s požadavky unijního práva (rozsudky Engelbrecht, C-262/97, EU:C:2000:492, bod 39; ČEZ, C-115/08, EU:C:2009:660, bod 138, a Wall, C-91/08, EU:C:2010:182, bod 70).
- 48 Nelze-li výsledku, k němuž má vést unijní právo, dosáhnout na základě konformního výkladu vnitrostátního práva, má vnitrostátní soud zejména povinnost zajistit plný účinek ustanovení unijního práva tak, že na základě své vlastní pravomoci podle potřeby upustí od použití jakéhokoli odporujícího ustanovení vnitrostátních právních předpisů (v tomto smyslu viz rozsudky Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, bod 24; Berlusconi a další, C-387/02, C-391/02 a C-403/02, EU:C:2005:270, bod 72; Pupino, C-105/03, EU:C:2005:386, bod 43, jakož i Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 43).
- 49 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 22 odst. 1 nařízení č. 1008/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která leteckým dopravcům ukládá povinnost přepravit za všech okolností za cenu letenky nejen cestujícího, ale i jeho odbavená zavazadla, pokud tato zavazadla splňují určité požadavky týkající se mimo jiné jejich váhy, aniž lze za přepravu takových zavazadel požadovat jakýkoli příplatek.

K nákladům řízení

- 50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 22 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která leteckým dopravcům ukládá povinnost přepravit za všech okolností za cenu letenky nejen cestujícího, ale i jeho odbavená zavazadla, pokud tato zavazadla splňují určité požadavky týkající se mimo jiné jejich váhy, aniž lze za přepravu takových zavazadel požadovat jakýkoli příplatek.

Podpisy.